

Найбільш відповідальним управлінським заходом, реалізація якого дозволяє забезпечити об'єктивність в оплаті праці та досягти її збалансованості зі зміною сукупної продуктивності, а також дозволяє розвинути мотивацію на ТП, є упровадження норм праці та оптимізація чисельності персоналу, без чого не можливо досягти якості оцінки праці всіх категорій працівників та не можливо підвищити сукупну продуктивність і продуктивність праці персоналу, що не дозволить забезпечити подальший розвиток ТП.

Войцещук Марія

(науковий керівник: д.е.н., доцент кафедри менеджменту
та публічного управління Васіна А.Ю.)

УДОСКОНАЛЕННЯ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНУ ДЕРЖАВНОЇ КАЗНАЧЕЙСЬКОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Державна казначейська служба України виконує забезпечує реалізацію державної політики у сферах казначейського обслуговування бюджетних коштів, бухгалтерського обліку виконання бюджетів та внесення на розгляд Міністра фінансів пропозицій щодо формування державної політики у зазначених сферах [1].

Ці завдання охоплюють широкий спектр функцій казначейства, а саме: здійснення розрахунково-касового обслуговування розпорядників, одержувачів бюджетних коштів, відкриття та закриття рахунків, повернення коштів, помилково або надміру зарахованих до бюджету; розподіл коштів на розрахунки між державними та місцевими бюджетами; здійснення реєстрації та обліку бюджетних зобов'язань розпорядників та одержувачів бюджетних коштів; ведення обліку бюджетних асигнувань; формування бази даних про мережу та єдиний реєстр розпорядників і одержувачів бюджетних коштів; попередження учасників бюджетного процесу про неналежне виконання бюджетного законодавства; призупинення операцій з бюджетними коштами, а також здійснення інших функцій, визначених чинним законодавством України. Вищезазначені функції характеризують діяльність органів державної казначейської служби як таких, що забезпечують обслуговування бюджетів виходячи з принципу єдиного казначейського рахунка.

У процесі казначейського обслуговування державного та місцевих бюджетів задіяна складна багаторівнева система, що охоплює взаємозв'язки не тільки між ієрархічними рівнями органів казначейства, але й з банківською платіжною системою, органами доходів і зборів, фінансової інспекції, розпорядниками й одержувачами бюджетних коштів, платниками податків тощо. Складність цієї системи значною мірою визначається тим, що вона діє на значній території й охоплює велику кількість учасників, які належать до різних

відомств і сфер діяльності. Рациональний розподіл функцій між учасниками бюджетного процесу в ході касового виконання бюджетів сприяє досягненню органами казначейства поставлених завдань щодо забезпечення ефективного обслуговування бюджетів, управління наявними фінансовими ресурсами та здійснення контролю за економним і цільовим спрямуванням коштів.

Серед проблем функціонування органів Держказначейства слід виокремити те, що не в повному обсязі реалізується виконання однієї з найважливіших функцій забезпечення життєдіяльності держави – функції оперативного управління доходами і видатками державного бюджету, в межах розподілу доходів і видатків державного бюджету. Нині затвердилася тенденція до збільшення залишків бюджетних коштів в установах банків, які не використовуються бюджетними установами і організаціями, що фінансуються з бюджету. Такий стан справ пояснюють тим, що з вини Головних розпорядників коштів державного бюджету значні суми безпідставно затримуються на рахунках Державного казначейства через несвоєчасний їх розподіл, відсутність належно оформленої кошторисної документації, угод на поставку матеріальних цінностей, обладнання тощо та недосконалість системи видатків державного бюджету.

Це зумовлює необхідність запровадження комплексних заходів для вирішення проблем, пов'язаних з недостатньо ефективним управлінням наявними коштами Державного бюджету України та недосконалістю існуючої системи видатків. В цьому контексті доцільним є: по-перше, реалізація схеми управління видатками державного бюджету за рахунок поточних надходжень у регіонах. А саме: запровадження системи видатків державного бюджету територіальними органами Державного казначейства України за рахунок коштів, що сплачуються на рахунки державного бюджету, відкриті на ім'я територіальних органів Державного казначейства України. Це дозволить підвищити оперативність видатків державного бюджету та ефективність визначення пріоритетності видатків у межах затверджених кошторисів розпорядників коштів з урахуванням залишків, невикористаних розпорядниками коштів. Особливого значення набувають видатки за такою схемою на соціальні виплати і “скорочення шляху подорожі “ коштів державного бюджету з регіону в центр і у зворотному напрямку.

По-друге, створення системи управління залишками коштів на рахунках установ і організацій, що фінансуються з бюджету, залучення їх до поточного фінансування. Такий захід дозволить збільшити фінансові ресурси держави у конкретно визначений термін для стратегічно важливих видатків.

По-третє, запровадження режиму видатків державного бюджету з центрального рівня на підставі прогнозних показників виконання державного бюджету за доходами в місячному і декадному розрізі. Такий підхід сприятиме ліквідації щоденного пожежного варіанту виконання державного бюджету за

видатками і надасть можливість якісно й оперативно планувати видатки з додержанням граничного дефіциту державного бюджету.

Для усунення негативної тенденції щодо зростання залишків бюджетних коштів розроблено проекти розпорядчих документів, якими передбачено запровадження порядку видатків використанням поточних надходжень у регіонах для реалізації поточних видатків, системи контролю за поточним фінансуванням з урахуванням наявності у головних розпорядників фактичних залишків невикористаних коштів, які було надано з державного бюджету в попередніх періодах, запровадження системи управління залишками бюджетних коштів на рахунках розпорядників для поточного фінансування і корекції затверджених кошторисів.

Запропоновані заходи безперечно сприятимуть удосконаленню системи видатків, підвищать оперативність і ефективність управління наявними фінансовими ресурсами держави.

Використані джерела

1. Положення про Державну казначейську службу України : Указ Президента України від 15 квітня 2015 р. № 215. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/215-2015-%D0%BF>

Волинець Віктор

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту та публічного управління Крамарчук С.П.)

СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ РИЗИКУ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Управлінські рішення, що приймаються в процесі економічної діяльності в умовах ринкових форм господарювання, майже завжди сполучено з економічним ризиком, що обумовлено наявністю ряду факторів невизначеності, заздалегідь не передбачених.

В літературних джерелах є декілька концепцій філологічного походження коренів слова «ризик» [3, с.179; 6, с.485]: грецьке «rīdsicon» та «rīdsa» – що означає «скеля»; іспано-португальський корінь слова «ризик» має значення – «камінь, підводна скеля»; старо-італійське «rīsicare» – означає «маневрувати між..»; французьке «resque» – «загроза» або «небезпека»; в перекладі із латинського «rescum» значить «те, що руйнує» або «непередбачуваність».

На сьогодні ще немає однозначного визначення категорії «ризик», попри те, що дане поняття зустрічається в багатьох гуманітарних та природничих науках. Це можна пояснити, з однієї сторони, багатосторонністю цього об'єкта, а з іншої – повним ігноруванням ризику вітчизняним господарським законодавством в діючій економічній та господарській практиці і в управлінській діяльності.